स्रियो दीप्यतामप्रयुच्छन्। विभ्राजमानः समिधान उग्रः। आन्तरिक्षमरुहद्गन् द्याम्" [१२]। अयमग्निः क्षत्रभृत् बलं धारयन् अनिभृष्टमोजः केनाप्यतिरस्कृतं बलम् अस्मभ्यं प्रयच्छतीति शेषः। सहस्रेण सम्मितः अप्रयुच्छन् प्रमादमकुर्व्वन् दीप्यतां विभ्राजमानो विशेषेण दीप्यमानः समिधानः समिद्भिर्युक्तः उग्रस्तीव्रः सन् अन्तरिक्षम् अरुहत् आरोढुमर्हति। ततो द्यामगन् दिवं गच्छतु। अयं मन्त्र आग्नेये कर्म्मणि द्रष्टव्यः॥

इति षष्ठोऽनुवाकः॥ ६॥

अथ सप्तमोऽनुवाकः।

सप्तमे प्रथमामृचमाह। "वृषास्यंशुर्वृषभाय गृह्यसे। वृषायमुग्रो नृचक्षसे। दिव्यः कर्म्मण्यो हितो बृहन्नाम। वृषभस्य या ककुत्" इति। अंशुलतात्मकः सोमः त्वं वृषा असि वीर्य्यवानसि। स त्वं वृषभाय श्रेष्ठायेन्द्राय अभिषवार्थं गृह्यसे। अयमुपांशुसवनाख्य उग्रः कठिनः ग्रावा वृषा वीर्य्यवान् भूत्वा नृचक्षसे नृणां द्रष्ट्रे तस्मै इन्द्राय कर्म्मण्यः अभिषवकर्म्मणि कुशलः हितः अभिषवाख्य उपरे निहितः। स च दिव्यो द्योतनात्मकः बृहच्छब्दस्य पाषाणस्य नाम। अतएवान्यत्रामनातः, बृहन्नसि ग्रावेति, वृषभस्य श्रेष्ठस्य हिमवदादिपर्व्वतस्य या ककुत्सदृशं शृङ्गं यदस्ति तद्रूपोऽयं पाषाणः। अतएव मन्त्रानां ग्राव्णामभिमन्त्रणमन्त्र एवमाम्नातः, पर्व्वतानां ककुभः प्रयुत इति॥